

FOAIA POPORULUI

Organul partidului național-țărănesc.

<p>Prețul gazetei : Pe an 15 cor. Pe jumătate de an 8 „ Pentru străinătate 20 „</p>	<p>Redacția și administrația : Cernăuți, strada Catedralei 6. Apare în fiecare Duminică.</p>	<p>Inseratele : Un rând petit odată 40 bani De două ori . . 70 „ De trei ori . . 100 „ Un număr costă 30 bani.</p>
---	--	---

Recvirare.

Prin o ordinațiune ministerială s'au luat măsuri cu privire la asigurarea recoltei nouă pentru hrana populațiunii. Toată recolta este luată pe seama statului și fiecare gospodar are voie să-și reție numai atâta, cât are de lipsă pentru sine și căsenii săi. Dară și în privința aceasta nu este lăsat în voia fiecăruia, ca să-și poată reținea după plac. O ordinațiune ministerială a hotărât, că un gospodar, care-și lucră singur pământul, are voie să reție din recolta sa numai 11 kg pe lună de fiecare persoană din gospodărie, care lucră. Pentru copii până la 15 ani și pentru aceia, cari nu lucră pământul se poate reținea numai $6\frac{3}{4}$ kg pe lună de persoană. Aceia, cari nu au pământul lor (târgoveții, meseriașii, cărturarii ș. a.) capătă abia 5 kg pe lună. Aceia deci, cari lucră pământul lor, au voie să mănânce ceva mai mult decât de două ori pe atâta pâne ca aceia, cari n'au pământ.

Toți gospodarii trebuie acuma să deie pe seama statului prisosul recoltei, ce rămâne după subtragerea cvotei pentru susținerea proprie, a căsenilor și lucrătorilor, apoi după subtragerea cantităților trebuincioase pentru sămânță și hrana vitelor. Pentruca în privința aceasta să nu se facă nedreptăți la gospodarii noștri și înșelăciuni, stăpânirea o instituit comisiuni, cari în fiecare sat vor avea să hotărească, cât are să deie fiecare gospodar din recolta sa în seama statului. Despre hotărârea aceasta fiecare gospodar va primi o țidulă, în care va fi scris, câtă pâne trebuie să deie stăpânirii. Biroul

pentru traficul cerealelor (Kriegs-Getreide-Verkehrsanstalt), instituit anume pentru aceasta de stăpânire, adună pânea aceasta dela singuriții gospodari prin comisionarii săi, pentru a o măcina și împărți după ordinele guvernului la aceia, cari nu au pâne. Astfeliu este grijit, ca tot prisosul recoltei să treacă din mânilor agricultorilor în mânilor acelor cari au lipsă de pâne, fără înșelăciune și cu prețuri cinstite.

Deoarece nu s'au putut lua în grabă toate măsurile necesare pentru a împiedeca trecerea pâinii în mânilor gheșeftarilor, stăpânirea s'a văzut nevoită, să închidă în parte morile și să puie pază la granița Galiției, ca să nu se strecoare prisosul recoltei prin gheșeftari în afară de țară. Pentruca la mori să nu se facă înșelăciuni, guvernul a ordonat, ca numai acela să poată măcina, care dela primărie va avea un bilet anume. Biletele aceste se dau de aceia, ca nime să nu macine mai mult, decum i se cuvine. În biletele aceste se va înscrie, câtă pâne poate măcina fiecare.

Guvernul țerii cunoscând greutățile și cheltuielile mari ale gospodăriei, a propus ministeriului, ca prețurile fixate de ministeriu pentru împărăția întregă, să fie urcate pentru gospodarii din Bucovina ca și în Galiția. Pe când în Austria apuseană prețurile pentru grâu și săcară în luna lui August sunt fixate cu 70 coroane de 100 kg, în Galiția prețul face 160 cor. Avem nădejdea, că Bucovina nu va fi mai rău tratată decât Galiția și că se vor hotărâ pentru Bucovina aceleași prețuri ca în Galiția ș. a. pentru grâu și săcară 160 coroane iar pentru orz și ovăs 140 coroane de 100 kg. Prețurile aceste vor fi valabile până la 31

Ianuarie 1919. După acest termen toate prețurile vor fi scăzute cu 20 coroane.

Am ținut de datoria noastră, să dăm cetitorilor noștri lămuririle aceste despre măsurile luate de guvern cu privire la luarea prisosului recoltei și împărțirea ei. Ne-am convins, că stăpânirea a fost silită la măsurile aceste aspre, pentru a asigura pâinea pentru aceia, cari n'au pământ și nu au pâine:

Nedumeririle și temerile ce s'au ivit la agricultorii noștri față de aceste măsuri nu sunt întemeiate, dacă adunarea prisosului recoltei se va face în rânduială. Agricultorii nu trebuie să aibă teamă, că vor muri de foame, luându-li-se toată pâinea. Li se va lua numai atâta, cât cere dreptatea. Ceia ce nu se va suferi însă, este vânzarea pâinii cu prețuri nemaipomenite, cu o mie până la 1600 cor. corețul. Aceasta e mai rău și mai nemilos decât cea mai neagră cămătărie. Cămatăritul cu pâine e cel mai mare păcat. Cunoscând voința guvernului, de a pedepsi pe toți aceștia cu cea mai mare asprime, îi facem atenți pe gospodarii noștri la aceasta și li dăm sfatul prietenesc, să se ferească de a vinde pâinea pe sub mână cu prețuri atât de mari la gheșeftari. Fiecare gospodar, care vinde pâinea pe sub mână, va fi pedepsit fără cruțare până la 6 luni închisoare și amende până la 10.000 coroane.

Nu ne indoim, că adunarea recoltei nu se va face pretutinde în rânduială și că gospodarii nu sunt scutiți de nedreptăți. Având însă lămurile de mai sus, gospodarii vor ști să se scutească de nedreptăți și neajunsuri ce li s'ar face. Să nu uite însă, că au datoria patriotică, să lese pe seama statului de bună voie prisosul recoltei lor!

Chestiunea bisericească.

Gazetele din Viena au fost adus știrea, că metropolitul Repta și-a dat demisia și că în locul său va fi numit un român, arhimandritul Vorobchevici, metropolit. Știrea aceasta, cu toate că nu e tocmai exactă, se pare că i-a scos din sărite pe Ruteni, cari visează de un metropolit ucrain. Organul lor »Bucovena« scrie: »Noi nu vrem să știm de nici o înțelegere făcută, știm numai, că dreptatea cere, ca după mulți ani să fie acuma odată și un ucrain metropolit, și aceasta o putem cere acuma cu atât mai mult, că avem în persoana arh.

Timinski pe cel mai vrednic bărbat pentru scaunul metropolitan«. Apetitul ucrainilor se vede că crește mereu și ei nu se sfiesc, de a cere pe baza unor drepturi pretinse scaunul metropolitan, după ce au ajuns să aibă secția lor în consistoriu. Trebuie însă spus odată, că în privința aceasta Rutenii n'au nici un drept. Caracterul bisericii noastre nu poate fi alterat prin niște pretențiuni nedrepte. E de ajuns, că li s'a conces o secțiune ruteană în consistoriu.

Scaunul metropolititan e însă al nostru și fiecare, care ar încerca să se atingă de el, se va vedea deodată în fața întregului neam românesc din țerișoara aceasta, care cu mic și cu mare cu rândurile strănse se va aduna, ca să apere drepturile strămoșești ale bisericii noastre!

Dupăcum ni se anunță din Viena, chestiunea bisericească a fost rezolvată în sensul soluțiunii propuse de dep. Onciul. Metropolitul Repta nu-și dă demisia, ci rămâne mai departe metropolit; renunță însă la jurisdicțiunea sa, pe care o transmite nou numiților arhimandriți Vorobchevici și Timinski, cari vor fi hirotosiți în episcopi. Arh. Vorobchevici, ca român, are întâietatea cu dreptul de succesiune la scaunul metropolitan. Consistoriul va fi împărțit în două secțiuni ș. a. una românească și una ruteană. Chestiunile comune se vor delibera și hotărâ în ședințe plenare sub conducerea arhierului român.

Orațiunea

deputatului Isopescu-Grecul în ședința parlamentului din 22 Iulie 1918.

Inaltă cameră! Clubul parlamentar român stă și azi pe punctul de vedere, precizat de mine în declarațiile din 21 Faur. Deoarece însă față de împrejurările schimbate aceasta nu se poate privi ca bine înțeles, mă simt obligat, să reamintesc energic pe deoparte guvernului punctul nostru de vedere, pe de altă parte să precizez față de guvern părerea noastră nealterabilă despre viitoriul țerișoarei noastre Bucovina, și despre soarta Românilor din Austria.

În 21 Faur a. c. am fost anume declarat, că noi Românii bucovineni din clubul parlamentar român vom vota pentru budget în interesul necesităților statului și în interesul menținerii parlamentarismului, și deci nu vom lua poziție contra guvernului.

Punctul acesta de părere privitor la necesitățile statului, pe care l-am păstrat nealterat în decursul războiului, nu-l vom părăsi nici acuma. Dară și în chestiunea acumei contra șefului ministerului nu vom lua poziție, fiind convinși, că nu i se poate dovedi în privința subiectivă nici o vină, de a fi violat constituția. O altă convingere ar trebui să ne împle de temeri, că în cazul unei violări iminente a constituției și soarta Românilor austriaci ar avea de așteptat un viitor rău, în ori ce caz însă un viitor nesigur.

În 21 Faur am făcut în vederea schimbărilor nouă politice în Austria declarații, la cari noi Românii sub nici o condițiune nu putem renunța și nici nu vom renunța. Era atunci vorba, în legatură cu împărțirea Galiției, de formarea unei provincii ucraino-galițiene și eu am fost declarat atunci expres, că dorința noastră e, ca soarta noastră să fie hotărâtă după principiile programatice ale volniciei națiunii noastre în cadrul Bucovinei și Austriei.

Ținem la dreptul istoric al Românilor pe pământul Bucovinei, care prin secole a fost o parte a Moldovei și scaunul voevodului moldovenesc; recunoaștem însă, că în decursul vremurilor națiunea ucraină s'a așezat pe o parte din țara această și că ea locuiește azi în patru districte mari. Noi Românii ținem de aceia la indivisibilitatea Bucovinei.

Dacă însă în vederea postulatelor eventuale ale Ucrainilor, de a forma în Galiția un teritoriu administrativ ucrain, ne-am vedea în fața necesității, ca districtele ucraine să fie separate de Bucovina, compatrioții noștri ucraini nu vor găsi la noi greutăți nebiruibile, întrucât țeara baștină și mai departe va rămânea autonomă — repețesc: numai dacă țeara baștină și mai departe își va menține ca provincie independentă autonomia.

Și acuma, domnii mei, mă veți întreba de împrejurările, care m'au îndemnat, să precizez încă odată punctul de vedere nealterabil al Românilor bucovineni în fața camerei și al guvernului.

Mai întâiu s'a făcut dela ultima mea orățiune o schimbare însemnată la răsărit. Pe lângă pacea cu Rusia și cu Ucraina s'a încheiat și pacea cu regatul României. Dacă la timpul său înadins n'am vorbit cu totul fără rezervă de împrejurările românești din monarhie și din

Bucovina, am făcut'o, pentru că n'am voit să aibă aparență, că voi să tulbur cumva dispozițiile de pace existente. Departe de a voi să aprob sau să critic pacea încheiată cu România; ea există și eu las urmările ei viitoare pe seama responsabilității acelor, cari au încheiat'o.

Ceia ce voi să spun, este, că după înțelegerea făcută cu România guvernul responsabil nu poate să rămâie nepăsător față de soarta Românilor austriaci, ci mai mult are datoria însemnată, de a cunoaște interesele vitale și nevoile Românilor austriaci, pentru a-i afla ca până acuma și pe viitor acolo, unde patria și statul are lipsă de ei.

La rândul al doilea avem noi Românii în vedere făgăduielile guvernului în chestiunea Galiției, apoi în legatură cu această svonurile din gazete despre o înțelegere secretă a guvernului cu Ucraini și în sfârșit declarațiile independente ale Ucrainilor.

Din declarațiile domnului ministru-președinte reiese lămurit, că de fapt s'a făcut între guvern și între Ucraini o învoială, după care guvernul consimte la o împărțire a Galiției, crezând astfel de a ținea seamă de postulatele ucraine cu privire la independență. Din declarațiile aceste reiese însă mai departe, că aceasta se va face numai pe cale constituțională.

În pactul acesta apare însă un punct de vedere mai larg, care împle pe noi Românii bucovineni de cele mai grele temeri. În pactul acesta secret e vorba, ca din Bucovina și din părțile ucraine ale Galiției să fie formată provincia ucraină. Nu e vorba de o parte a Bucovinei în pactul acesta, ci de Bucovina întreagă.

Conținutul acestui pact secret află confirmare în declarațiile reprezentanților ucraini, astfel că azi nu numai la populațiunea română, ci și la populațiunea germană din Bucovina, care trăiește în raporturile cele mai amicale cu noi, există temeri lesne de înțeles, că de fapt toată Bucovina să fie alăturată provinciei ucraine, ceea ce ar însemna peirea acestor națiuni.

Aceasta ar fi însă cea mai mare cruzime, ce s'a comis în războiul acesta. Populațiunea Bucovinei, care în războiul acesta, fidelă împăratului, s'a luptat vitejește până la cea din urmă picatură de sânge, contra oricărui dușman și s'a apărut contra oricărei ispite, populațiunea aceasta a Bucovinei, întrucât se compune din Români și din Germani, să fie deodată jertfită, pentru a fi înecată pentru totdeauna în marea ucraină.

Aceasta ar fi nu numai jertfirea cea mai ingrătă a acelei națiuni austriace, care la răsărit totdeauna și fără pregetare a fost o cetate neînvinsă a spiritului austriac și a simțământului patriotic — aceasta e națiunea română —, ci aceasta ar însemna și o capitulare a culturii germane apusene față de răsărit, a spiritului culturii, care și-a aflat apogeul în întemeierea universității germane din Cernăuți.

Domnilor germani! Jertfiți populațiunea română și cea germană din Bucovina și ați adus în Austria pe Slavii înaintea porților Vienei. Aceasta voi și trebuie să spun Germanilor!

(Va urma.)

Generalul Boieriu.

Maiestatea Sa împăratul nostru l'a decorat în ziua Sa natală pe generalul Ioan Boieriu de Polichna cu cel mai înalt ordin militar, cu crucea de cavaler al ordinului militar Maria Teresia. Cu ordinul acesta se decorează numai cei mai viteji ofițeri, cari prin o faptă vitejească, pornită din inițiativa lor, au contribuit la o învingere glorioasă. De aceia numai puțini ofițeri se fac părtași de distincția aceasta. În războiul acesta, care durează acuma mai mult de 4 ani, din zeci de mii de ofițeri numai vr'o 30 au fost decorați cu ordinul acesta. În rândul acestor puțini aleși a intrat acuma și un român, generalul Boieriu. Un fiu din familie românească din țeara ungurească, Boieriu, cu rang de colonel și comandant al regimentului Nr. 76, din propria inițiativă a aruncat regimentul său în lupta dela Polichna în 23 August 1914, și numai prin conducerea înțeleaptă și vitejia sa armata noastră a reușit, să-i bată cumplit pe Ruși. Numai grav rănit, colonelul Boieriu a părăsit câmpul de luptă, după ce armata noastră a rămas învingătoare. Fapta aceasta vitejească și înțeleaptă a găsit acuma răsplata împărătească. Noi Românii suntem mândri, că din rândurile neamului nostru s'a ales unul din cei mai viteji generali împărătești.

I. Creangă.

Ion Roată și Cuza Vodă.

Între țărani frunțași, cari au luat parte împreună cu boierii, cu episcopii și cu mitropolitul țării la divanul ad hoc din Moldova, în 1857, era și moș Ion Roată, om cinstit și cu-

viincios, cum sunt mai toți țărani români de pretutindenea. — Numai atâta că moș Roată, după câte văzuse și după câte pățise el în viața sa, nu prea punea temei pe vorbele boierești, ci avea gădilici la limbă; adecă spunea. omului verde în ochi, fie cine a fi, când îl scormolea ceva la inimă. . . .

În divanul ad hoc din Moldova erau boieri de toată mâna; și mai mari și mai mici, și mai bătrâni și mai tineri, și mai învățați și mai neînvățați, cum îi apucase timpul. Între acești din urmă erau de-al-de bătrânul Alecu Forăscu, poreclit și Tololoi, Grigore Cuza, și alți câți-va de-al-de-aceștia care, țiindu-se de obiceiurile strămoșești, în toate sărbătorile ascultau cu evlavie slujba bisericească dela început până la sfârșit, cântând și citind la strană de-avalma cu dascălii și preoții bisericii; iar la zile mari, ca să le ticnească veselia, împărțeau bucățica de pâne cu orfanii, cu văduvele și cu alți nevoeși, cum apucase din părinți. Atâta-i ajungea capul, atâta făceau și ei pe vremea lor. Dumnezeu să-i ierte și să-i odihnească, unde-or fi acolo, că bune inimi aveau.

Dar să ne întoarcem iar la divanul ad hoc. Aici, ca în toate adunările de felul acestora, se făcea vorba multă; și era lucru firesc să se facă, fiind luptă între timpul de față cu cel trecut pentru cea mai dreaptă cauză a neamului românesc: »Unirea«, sfânta Unire a Moldovei și a Munteniei!

Boierii cei mai tineri, crescuți de mici în străinătate numai cu franțuzească și nemțească, erau cârtitori asupra trecutului, și cei mai guralivi totodată. Vorba, portul și apucăturile bătrânești nu le mai veneau la socoteală. Și din această pricină, unii, în aprinderea lor, numeau pe cei bătrâni: »rugini învechite«, ișlicari, strigoi«, și câte le mai venea în minte, după cum le era și creșterea; dă, învățați nu-s? . . .

Nu-i vorba, că și nătângia unor bătrâni era mare. Une-ori când se mâniau, dădeau și ei tinerilor câte un ibrișin pe la nas, numindu-i: »bonjuriști, duelgii, pantalonari, oameni smintiți la minte, și ciocoi infumurați; lăpădați de lege, stricători de limbă și de obiceiuri«. — În așa imponcișare de idei se aflau boierii bătrâni cu tineretul din divanul ad hoc al Moldovei. — Cu toate că și unii și alții erau pentru »Unire«. Numai atâta, că bătrâni voiau »Unire« cu tocmeală, iar tinerii »Unire« fără socoteală, cum s'a și făcut.

Toate ca toate, dar mare luptă aveau unii dintre boierii tineri cu cuconul Alecu Forăscu, care, una două, îi tolocânea muștrându-i. Ba că »nu vorbesc drept românește cum vorbeau părinții lor, ci au corchezit graiul strămoșesc de nu-i mai înțelege nimeni«; ba că »face omul cu cineva o tovarășie cât de mică, și tot urmează învoială între părți, iar nu așa cu ochii închiși; căci dacă n'ai carte, n'ai parte, scurtă socoteală«; ba că »de când cu străinătatea, v'ați înstrăinat și legea, și limba, și inima, și chiar dragostea sătenilor; și după nepăsarea și risipa ce o facem, svârlind banul pe lucruri de nimică, puțin mai avem de înstrăinat; și nu-i departe vremea aceea, pe cât văd eu. — Întrebați pe bieții nemernici de săteni, să spună ei dacă mai cunosc cine le e stăpân. Au rămas ca niște câni ai nimănui, sărmanii oameni! Cine se scoală mai de dimineață, acela e mai mare în sat la ei, de-i horopesește și-i tuhăește mai rău decât pe vite«; ba că »vai de țara care ajunge s'o puie copiii la cale«. . . — Și câte și mai câte năzdrăvănii d-al-de-aceste. . . Lasă pe bătrâni să te descânte și să te judece ei în legea lor, că nu-ți mai trebuie alt popă. . .

Și iacă așa cu d-alde cuconul Alecu Forăscu. Acum vine alta la rând:

Într'una din zile, cum vorbea frumos un boier dintre cei tineri, iacă și moș Ion Roată sare cu gura:

— Aveți bunătate de vorbiți mai moldovenește, cucoane, să ne dumerim și noi; căci eu unul, drept vă spun, că nu pricep nimica, păcatele mele! —

Un oarecare boier întâmpină atunci pe moș Roată, zicându-i cu glas poruncitor și răutăcios:

— Dar ce nevoie mare este să înțelegi tu, moșcule? Tacă-ți leoarba dac'ai venit aici, c'a-poi. . . întoarce-ne-vom noi acasă, și helbet! nu ți-a lua nime din spate ce știu eu. . . . Auzi, obrăznicie! — Tu, cu optzeci de mii de fălci de moșie, și el un ghiorlan c'un petec de pământ, și uite ce gură face alătura cu mine!

Moș Roată simțindu-se lovit până în suflet, răspunde atunci cu glas plângător:

— Dar bine, cucoane, dacă nu v'a fost cu plăcere să pricepem și noi câte ceva din cele ce spuneți dumneavoastră, de ce ne-ați mai adus aici, să vă bateți joc de noi?! Ei, cucoane, cucoane! puternic ești, megieș îmi ești, ca răzeș ce mă găsec, și știu bine că n'are să-mi fie moale, când m'oi întoarce acasă, unde mă aș-

teaptă nevoile. Dar să nu vă fie cu supărare, ia, palmele aceste țărănești ale noastre, străpunse de pământ și pline de bătăture, cum le vedeți, vă țin pe dumneavoastră de atâta amar de vreme, și vă fac de huzuriți de bine; și mai mult decât atâta: orice venetic în țara asta este oploșit de dumneavoastră și-l priviți cu nepăsare cum ne sugă sângele, și tăceți și-l îmbrățișați! Numai noi, vite de muncă, vă suntem dragi ca sarea 'n ochi! . . . Din mojici, din ghiorlani și din dobitoci nu ne mai scoateți! Dumnezeu să ne ierte, și să ne iertați și dumneavoastră, cucoane, dar cu adevărat, așa este; v'ați deprins a lua focul totdeauna cu mâinile noastre cele mojicești. . . . Și tot noi cei vinovați.

— Sfânt să-ți fie rostul, moș Ioane, că ai vorbit din durere, răspunse atunci cuconul Alecu Forăscu: și sunt fericit, că stai atătura cu mine. Decât un bonjurist c'o mână de învățătură, mai bine un țaran cu un car de minte.

La aceste vorbe, mulți dintre boieri, s'au simțit atinși; cel cu pricina a rămas ca opărit. Iar colonelul Alexandru Cuza a dat mâna prietenește cu moș Ion Roată.

În sfârșit, după multe desbateri furtunoase, urmate în divanul ad hoc, s'a încuviințat »Unirea« și apoi deputații s'au întors fiecare pe la vetrele lor.

Peste câțiva ani după aceasta, trecând Cuza Vodă spre București, a poposit la Ajud, unde l-a întâmpinat o mulțime de lume ca pe un Domnitor.

Pintre lumea ce se înghesuea, cu treabă, fără treabă, iacă se zărește o hârtie fâlfâind pe deasupra capetelor mulțimii, în vârful unei prăjini. Cuza-Vodă înțelegând că trebuie să fie vr'un suflet năcăjit, face semn să se deschidă calea. Și când colo, un țaran bătrân cade în genunchi dinaintea Domnitorului, sărutându-i mâna, cu lacrimile în ochi, și dându-i o hârtie scrisă pe toate fețele.

— He, he! moș Ion Roată, prietenul și tovarășul meu cel vechi din divanul ad hoc, lucru negândit! Ridică-te, moș Ioane, și spune fără sfială, ce durere ai? Ți-a făcut cineva vr'un neajuns?

Moș Roată văzând, că după atâta ani de zile nu l-a uitat colonelul Alexandru Cuza, și că l-a primit cu atâta bunătate, a început a plânge cu hohot și a-l ruga să-i cetească hârtia. Vodă fiind gata de plecare și văzând că hârtia

lui moș Roată cuprinde multă pologhiie, zise cu blândețe:

— Spune, moș Ioane, din gură ce ai de spus, că mai bine am să înțeleg.

Atunci moș Roată viindu-și în sine, începe a se jălui:

— »Luminarea. Voastră! De când cu păcatul cel de ad hoc n'am mai avut zi bună cu megieșul meu cel puternic, stăpânul unei moșii foarte mari, pe care-l cunoști, Măria Ta. N'am gândit, nenorocitul de mine, că dumnealui, un boier așa de mare, putred de bogat și cu învățătură, să-și pue mintea cu unul ca mine, dela niște vorbe nesocotite ce le-am zis și eu atunci într'un necaz. Numai Dumnezeu să-i deie sănătate și bine, dar amarnic m'a lovit în avere și în cinste! Crede, Măria Ta, că nici eu n'am fost așa de sec între cei de-o seamă cu mine. Dar de cum am ajuns acasă, goană și prigoană pe capul meu, din partea boierului, în tot felul:

Întâi și'ntâi, a pus în adins pe feciorii boierești, să-mi caute pricină și să mă aducă la sapă de lemn; și aceștia, ca oameni fără judecată și pismași, făceau toate chipurile, sau ei deadreptul sau prin alții, cum să deie vitișoarele mele măcar de-un pas pe moșia boierească; și apoi sub cuvânt că au făcut stricăciune, să mi le poată ucide fără nici o cruțare! Și astăzi împușcă-i porcii, mâne vacile și boii, poimâne căișorii, în altă zi ia-i oile dinapoi cu grămada și du-le la curte. Îți poți închipui, Măria Ta, ce urgie grozavă era pe capul meu! Văzând eu dela o vreme, că nu mai încetează cu jafurile, mi-am luat inima'n dinți, și m'am dus la boier să mă jăluiesc. Și boierul în loc de cuvânt bun, m'a scuipat în obraz, de față cu slugile sale și cu alți oameni ce se aflau atunci la curte; încât am crezut că a căzut cerul pe mine, de rușine! Ba încă m'a și amenințat, că altădată, de mi-a mai călca piciorul în ograda boierească, are să poruncească să mă întindă la scară și să mă bata cu biciul! Și cu rândueala asta, Măria Ta, în câțiva ani de zile m'a călăcit cu desăvârșire, și mi-a ridicat și cinstea, care pentru mine, a fost cel mai scump lucru!»

Cuza-Vodă a stat neclintit, și s'a uitat țintă la moș Ion Roată, cât a vorbit el. Și când a isprăvit vorba, Vodă i-a pus două fișicuri de napoleoni în mână, zicându-i cu bunătațe: Ține, moș Ioane, acest mic dar dela mine, și întimpină-ți nevoia, de azi pe mâne, cum te-a lumina

Cel de Sus; iar pe boier, lasă-l în judecata lui Dumnezeu, căci el nu bate cu ciomagul».

— Dar cu rușinea ce mi-a făcut, cum rămâne, Măria Ta?!

— Cu rușinea, iacă așa rămâne, moș Ioane, zise Cuza-Vodă, sărutându-l și pe-un obraz și pe altul, în fața mulțimi adunate acolo. Du-te și spune sătenilor dumitale, moș Ioane, că pe unde te-a scuipat boierul, te-a sărutat Domnitorul țării și ți-a șters rușinea.

Știri mărunte.

Decorat. Preotul Victor Berariu, care servește acuma la miliție, a fost decorat cu crucea de cavaler al ordinului Francisc Iosif pe banda medaliei militare cu săbii.

Dela comitetul țerii. Sămbătă a aflat loc o ședință a comitetului țerii, la care s'a discutat mai ales reorganizarea băncii țerii. Vom reveni.

Pâne în Cernăuți. De Vineri s'a început să se împărțească iarăși pâne în Cernăuți. Este nădejde, că de acuma înainte Cernăuțenii vor căpăta regulat pâne. Oare vor fi îngrijiți totașa și muntenii noștri, ca să capete păpușoiul ce li se cuvine? Ar fi acuma timp, ca și muntenii noștri, cari au suferit foame prin luni de zile, să fie părtași de îngrijirea guvernului în privința pâinii.

Internatul român din Cernăuți. Comitetul soc. pentru cultura și literatura rom. din Bucovina a hotărât redeschiderea internatului de baeți români din Cernăuți cu ziua de 15 Septembrie c. Vor fi admiși 50 de elevi sănătoși, cu conduită bună, cu progres în studii și diligență. Cererile, dimpreună cu actul de naștere, certificatul de școală și certificatul de pauperitate, se vor înainta prin direcțiunea internat. de baeți rom., str. Lumea nouă 24, Cernăuți, până în 5 Septembrie c. Taxele lunare sunt între 20—100 coroane; viptul de acasă. Sunt 10 locuri gratuite. Direcțiunea internatului.

Războiul. Cu puteri nemaipomenite, după pregătiri îndelungate și bine chibzuite s'au năpustit Francezii și Englezii asupra frontului german, silind oștirile germane să se retragă paș de paș din preajma năvalei dușmane. Numai dudă perderi foarte mari au putut dușmanii să înainteze cu încetul, fără însă să poată străbate peste frontul german. Vestitul general

Hindenburg a declarat, că cu toate retragerile, armata germană stă și va rămânea nechintită, pentru a asigura pacea cinstită, dorită de toată lumea.

Din Rusia sosesc știri, din cari începe a se limpezi desvoltarea politice rusești în contra dușmanilor noștri. Toate legăturile între guvernul rusesc de sub conducerea lui Lenin și dușmanii noștri au fost întrerupte. Prietenii de odinioară sunt acuma cei mai mari dușmani. Așa se schimbă lumea!

Reedificarea României. Studiul, apărut sub titlul acesta din pana maiastră a dep. Onciul în gazeta noastră, a apărut în broșură. Se poate comanda la administrația noastră.

Internatul de băeți din Cernăuți caută un bucatar, un portar și un servitor. A se anunța la direcțiunea internatului în Cernăuți, str. lumea nouă 24.

Doi băiați la învățătură primește »Societatea tipografică bucovineană« în Cernăuți. Studii cel puțin 2 clasă gimnasiale.

Nr. 2015/18.

Câmpulung, la 23 Iulie 1918.

Publicațiune.

Comuna orașului Câmpulung vinde prin licitație publică scrisuală, eventual și prin licitație publică gurală din pădurea:

Chelari	circa 400 trupini brazi sau molizi	276 m ³
Rotaria	" 100 " " " "	69 "
Moara Dracului	" 300 " " " "	300 "
Isvorul-malului	" 300 " " " "	178 "
Prihodiște	" 150 " " " "	102 "
Șandru	" 500 " " " "	345 "
Reatecă	" 200 " " " "	212 "
apoi	" 100 de scorțari . . .	88 "
	2050 trupini	1570 m ³

Licităția scrisuală se va ținea Luni, în 16 Septembrie 1918, ora 4 după masă, în care se va ținea imediat după aceasta eventual și o licitație orală.

Trupinele aduse la vânzare sunt însemnate cu Nr. 1—2050 și sunt parte picături, parte cu vârfulurile rupte și parte tăiate de miliție.

Ofertelor scrisuale, care trebuie să fie pro-văzute cu subscrierea proprie, cu un timbru de 2 cor. și să conțină declarația, că oferentului îi sunt pe deplin cunoscute condițiile de licitație și că se supun acestora necondiționat, li se va alătura un vadiu de 3000 cor. în număr. Pentru cazul, că se va ținea în urmă și o lici-

tație gurală se fixează prețul dela care începe licitația cu 10 cor. pentru un m³.

Comuna își rezervă dreptul a alege din ofertele incuse după buna chibșuința ei sau a respinge toate ofertele fără motivare.

În condițiile de licitație se poate lua privire în fiecare zi în decursul oarelor de birou.

Gerentul:

Iacoban m. p.

Calendar

August 1918.

Ziua	Calendarul vechiu	Cel nou
Duminică	12 M. Fote și Anichit	25
Luni	13 C. Maxim	26
Marți	14 Pr. Mihea	27
Miercuri	15 (†) Ad. N. de D-zeu ☉	28
Joi	16 M. Diomid	29
Vineri	17 M. Miron	30
Sâmbătă	18 M. Flor și Lavru	31
Duminică	19 M. Andreiu Strat.	1 Sept.
Luni	20 Pr. Samuil	2
Marți	21 Ap. Tadeu	3
Miercuri	22 M. Agatonic	4
Joi	23 M. Lup și Irineu ☽	5
Vineri	24 M. Eutichie	6
Sâmbătă	25 Ap. Vartolomeu	7

Un bucatar, un portar și un servitor se caută pentru internatul de băeți român din Cernăuți, str. Lumea nouă 24.

Administrația internatului.

**Furnitur de arini, lipite în trei pățuri,
3, 4 și 5^m/m de groase,
lemn de legătură și dife-
rite materialuri de lemn**
☐☐ en gros vinde ☐☐
A. Finkelstein, Odessa, Uspenskaja 73.

Telefon 76-92.

Telefon 76-92.

Am onoarea de a anunța, că am deschis un

atelier pentru pălării de dame

Cernăuți, piața principală Nr. 3
(alături de Cassa parsimonială bucovineană).

Pălării model

ultime noutăți, în velour, catifea și mătasă, mare asortiment. Primesc și modernizarea tuturor pălăriilor și le execut foarte elegant.

Cu prețuri foarte moderate. Pentru participare multe roagă

Erna Ständig.

Dr. Bernhard Grünfeld

ordinează dela orele 2—4 d. m.

str. crinilor 3, etaj. III, ușa 18. (pasajul Beck).

1—10

Dr. Antonie Grünfeld-Biedermann

ordinează dela orele 10—12 i. m.

str. primăriei 4 etaj. III, ușa 18 (pasajul Beck).

Ordi-națiuni discrete pentru boli venerice dela orele 4—5 d. m.

Hoch- und Tiefbau-Gesellschaft

m. b. H.

**Societatea pentru zidiri și clădiri
de tot felul****strada școlii Nr. 10, etajul II.,**

al cărei directori sunt arhitecții orășenești cons. împ. Iulius Bochner, cons. împ. Iosef Proske și Dawid Zentner, se însărcinează cu clădiri de tot felul, alcătuirea planurilor, devizelor de spese, prețuri, darea de părere, precum și cu toate lucrările tehnice ce se țin de meseria unui arhitect.

Informațiuni

se dau cu plăcere în biroul societății.

La institutul Röntgen

(razele x)

al doctorului

Goldfeld,**Cernăuți, strada poștei Nr. 1,**

se primesc cercetări cu razele x (Röntgen) la boale de plămâni, inimă, stomac precum și alte boale interne.

Insemnat pentru posesorii împrumuturilor de războiu antorioare!**Banca ostaustriacă agrară și industrială****„OSTBANK“****Cernăuți, strada domnească 2,****primește semnări pentru al VIII-la împrumut de războiu**

resp. asigurări pe împrumutul de războiu pentru c. r. fondul austriac militar pentru văduve și orfani.

până la **31 August** a. c.

Pentru asigurări pe împrumutul de războiu se primesc drept plată și împrumuturi de războiu lombardate; semnărilor se calculează în acest caz valuta deplină a contului lombardat, cel puțin însă suma, care a fost de fapt plătită la timpul său pe împrumutul de războiu lombardat.

Toate informațiile se primesc la „Ostbank“.

Toate afacerile de bancă.**Transacțiuni industriale. ● Despărțitură de lemne. ● Depuneri!****Condițiuni foarte culante!****Internist și medic pentru femei****Dr. Gustav Schifter**

s'a întors și ordonează, ca înainte, zilnic dela orele 2—4 d. m. în Cernăuți,

strada domnească Nr. 22.**COMUNICAT.**

Vechilor mei clienți precum și p. t. publicului aduc la cunoștință, că am deschis din nou sub conducerea mea proprie

în strada templului Nr. 8, partere,

ATELIERUL MEU DENTISTIC,

pentru restituirea modernă a dinților, cel mai vechiu atelier, de peste trei zeci de ani (1888) pe piața din Cernăuți, acuma înzestrat cu toate aparatele și întocmirile igienice corespunzătoare timpului nou și cu electricitate.

Mă recomand prea onorațiilor pațienți ș. p. t. publicului la efectuarea cea mai grabnică și exactă a tuturor lucrărilor din meseria mea.

E. Kampelmacher

dentist, autorizat de c. r. ministeriul de interne pentru operațiuni de dinți și concesiionat de guvernul țării.